

Frist af 5 Aar. — De **Udbringer**, der vare foretagne af Ministeriet i Lovforslaget, som det var vedtaget heri Thinget, have altsaa været meget faa og meget ubetydelige. Dette kan nu vel ikke i samme Grad siges om de **Udbringer**, som Lovforslaget har været underkastet i det andet Thing. Men der er dog af de **Udbringer**, det er undergaaet der, intet, som roffer ved det Princip, hvorpaa Lovforslaget er bygget. Der er ikke faa af disse **Udbringer**, som jeg maa erkende for virkelige Forbedringer; om andre gjælder det vel ikke, men der har dog ikke været nogen, som jeg har troet ikke at kunne gaa ind paa. Uagtet den temmelig fremrykkede Tid anser jeg det dog for rigtigt at gaa nogenlunde ind paa de væsentligste af de **Udbringer**, der ere foretagne i det andet Thing. Den vigtigste af disse **Udbringer**, i det Mindste den, som har mest Interesse udenfor selve Lodsvesenets Ophævelse. I Lovforslaget, som det var forelagt i det andet Thing, var det bestemt, at **Priskepengene** skulde ophæves senest inden 5 Aar i de Jarvande, der kunne betragtes som Gjenmefartssarvande, og at for de andre Jarvandes Bekommende skulde det ske efterhaanden, efter Forhandling med vedkommende Havnes Bestyrelse, og kun forsaavidt den ønskede at gaa ind derpaa. Saaledes, som Lovforslaget nu foreligger, er det derimod bestemt, at **Priskepengene** skulle være bortfaldne senest den 1ste Januar 1881, og at det ikke alene skal være i Gjenmefartssarvandene, men ogsaa for alle saadanne Jarvande, som ikke netop kunne betragtes som en Havn eller en Ladepladses Rhed, Ankerplads eller Indseilingskanal. Denne Del af **Udbringen** har jeg ikke haft Noget imod, idet jeg er kommen til den Erkjendelse, at det var en nødvendig Betingelse for overhovedet at faae Lodsloven igjennem, saa hurtig som muligt at give Afkald paa **Priskepengene** og derved frembringe en Lettelse for Skibsfarten. For de Jarvande, som jeg nævnte, nemlig saadanne, der tjene som en Havns eller en Ladepladses Rhed, Ankerplads eller Indseilingskanal, hvis Rensning hidtil har paahvilet Stedets Havnevesen, er det bestemt, at de skulle afmærkes ved den paagjældende Havnebestyrelses Foranstaltning og paa Havnekasens Bekostning, idet der er forbeholdt Indenrigsministeren det samme Overtilsyn med Hensyn til disse Forhold, som han har med Havnens øvrige Forhold, og at **Priskepengene** ligeledes skulle bortfalde for disse Jarvandes Bekommende inden Udløbet af den samme Tidfrist, som er fastsat for de øvrige Jarvande. Hvorvidt det kunde betragtes som hensigtsmæssigt eller ikke, at dette skulde ske uden forudgaaende Begjæring eller Ønske fra Havnevesenets Side, havde jeg ikke fuldt Begreb om; men jeg har i saa Henseende henvendt mig til min ærede Kollega Indenrigsministeren, som ikke har haft nogen Betænkelse ved, at det kunde indrettes paa denne Maade, idet han

dog har taget et Forbehold om, forsaavidt den Byrde, som Forslagets Gjenmefrelse kunde paaføre Havnene, vilde kunne blive for trykkende for enkelte af disse Havnes Bekommende, at søge Bevilling, for at Statskassen kunde komme en saadan Havn til Hjælp. En lignende Forudsætning blev udtalt i det andet Thing, og jeg antager derfor, at Havnens Interesser ville være tilstrækkeligt betryggede. — Ogsaa med Hensyn til Erstatningen for Ophævelsen af **Priskepengene** og for Ophævelsen af Lods tvangen paa de Steder, hvor denne endnu bestaar, er der foretaget **Udbringer**. I Lovforslaget, som det oprindelig forelaa, var det bestemt, at ved de Lodsferier, hvor enten **Priskepengene** faldt bort eller Lods tvangen ophævedes, skulde Lodsferne i 10 Aar have deres Fortjeneste suppleret med et saadant Beløb, at Indtægten ikke blev mindre end den, de havde haft ved Lods penge og **Priskepenge** tilsammen i de sidste 5 Aar, forinden Forandringen foretoges. Jeg har selv haft Betænkelse ved en saadan Bestemmelse, idet den paa de fleste Steder praktisk vilde føre til, at Lodsferne i 10 Aar kom paa fast Gage, hvilket aabenbart ikke kunde betragtes som hensigtsmæssigt for Udførelsen af deres Tjeneste, og denne Omstændighed var i Virkeligheden den væsentligste af de Grunde, hvorfor Marineministeren har holdt noget igjen med Hensyn til Ophævelsen af **Priskeafgiften**. Ogsaa Udvalget i det andet Thing var i høi Grad betænkelig ved den Maade at give Erstatning paa, og foreslog derfor en Forandring dert. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, er der kun tilfaldt Lodsferne bestemt Erstatning for det direkte Tab ved **Priskepengenes** Ophævelse. Det vil sige, at de i 10 Aar skulle have en Erstatning, der svarer til den Sum, hvormed Gjenmefritsindtægten af **Priskepengene** for de sidste 5 Aar overstiger den Betaling, som Lodsferne fremtidig ville faae for at have Tilsyn med Sømærkerne. Det indirekte Tab derimod, der de fleste Steder ved **Priskepengenes** Ophør sandsynligvis vil fremkomme derved, at Skibe, som tidligere have foretrukket at tage Lods fremfor at betale **Priskepenge**, idet Fortskjellen herimellem hyppig ikke var stor, nu muligen ikke ville tage Lods, saavel som det Tab, der kan fremkomme ved, at Lods tvangen hæves, har man foreslaaet at erstatte ved Bevillinger paa de aarlige Finantslove, saaledes at der kan tages Hensyn til de forskjellige Omstændigheder ved Lodsferierne, og deriblandt ogsaa til den større eller mindre Tver, hvormed Lods tjenerne udføres. Jeg er ingenlunde blind for det Betænkelse, der er i at bringe Mere ind, end der allerede er, under de aarlige Bevillinger paa Finantsloven, men jeg skal dog bemærke, at Mømpene derved neppe i dette Tilfælde ville blive saa store, da der ogsaa, som Forholderne nu ere, gives Understøttelser til Lodsferierne efter Bevillinger paa de aarlige Finantslove, og jeg er i hvert Fald tilbøjelig til at tro, at Mømpene ved,